

عنوان مقاله:

بررسی تراکم بوته بر عملکرد و صفات فنولوژیکی چهار ژنوتیپ آفتابگردان

محل انتشار:

اولین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

معصومه اسدی گاکیه - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

منصور سراجوقی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

اسدالله زارعی سیابیدی - محقق مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمانشاه

خلاصه مقاله:

به منظور دستیابی به مناسبترین تراکم برای هیبریدهای جدید آفتابگردان در کشت دوم (پس از برداشت غلات)، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در 4 تکرار در کرمانشاه در سال 1391 اجرا شد. تراکم گیاهی در چهار سطح شامل 8، 10، 12 و 14 گیاه در متر مربعو هیبرید در چهار سطح شامل CMS19*R- 1031، CMS1221/1*R-14، SHF81/90 و فرخ بود. نتایج تجزیه واریانس داده ها نشان داد که اثرات تراکم بر صفات ستاره ای شدن و رسیدن فیزیولوژیکی در سطح 5 درصد و بر صفات پایان گلدهی، قطر طبق، تعداد دانه در طبق، عملکرد بیولوژیکی و عملکرد در هکتار در سطح 1 درصد معنی دار است. همچنین نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر رقم بر صفات ستاره ای شدن، 59 درصد گلدهی، پایان گلدهی، رسیدگی پرشدن دانه، ارتفاع بوته، قطر طبق، تعداد دانه در طبق، عملکرد بیولوژیکی، وزن هزار دانه و عملکرد فیزیولوژیکی، دوران دانه در هکتار در سطح 1 درصد و بر صفات قطر پوکی وسط طبق و تعداد برگ در سطح 5 درصد معنی دار بود. اثر متقابل نیز بر صفات پایان گلدهی، ارتفاع بوته، عملکرد بیولوژیکی، وزن هزاردانه و عملکرد دانه در سطح 1 درصد معنی دار بود بیشترین عملکرد دانه مربوط به هیبرید SHF81-90 با عملکرد 4796.06 و کمترین عملکرد دانه مربوط به هیبرید FAROKKH با 4246.19 کیلوگرم بود. زودرس ترین رقم هیبرید FAROKH با 89.87 روز هیبرید SHF81-90 با زمان 95 روز تا رسیدگی دیررس ترین رقم بود. تیمار (هیبرید CMS19* 1031 در تراکم 14 بوته در متر مربع) با 5285 کیلوگرم بیشترین عملکرد و تیمار (هیبرید CMS19* 1031 در تراکم 7 بوته در متر مربع) با 4001 کیلوگرم کمترین عملکرد را داشت.

کلمات کلیدی:

آفتابگردان، تراکم، رقم، عملکرد دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/257903>

